

Sygn. akt: VIII K 1342/17

WYROK

Dnia 30 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Maciej Michałowski

Protokolant stażysta Sara Ostrowska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń-Wschód Małgorzaty Lubińskiej

po rozpoznaniu dnia 20 marca 2018r., 24 kwietnia 2018r.

sprawy:

C. B. s. J. i D. z domu W.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

1. W okresie od 2010 roku do lutego 2017 w miejscowości M. gm. (...) pow. (...) groził bratu P. B. spaleniem domu oraz pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będą spełnione

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk

2. W okresie od 2010 roku do lutego 2017 w miejscowości M. gm. (...) pow. (...) groził szwagierce A. B. (1) spaleniem domu oraz pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że będą spełnione

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk

3. W 2012 r. w miejscowości M. gm. (...) pow. (...) groził matce D. M. spaleniem domu oraz pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że będą spełnione

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk

ORZEKA:

I. Uznaje oskarżonego **C. B.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 1 a/o tj. przestępstwa z art. 190 § 1 kk i za to na mocy art. 190 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1a punkt 1 kk i art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

II. Uznaje oskarżonego **C. B.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 2 a/o tj. przestępstwa z art. 190 § 1 kk i za to na mocy art. 190 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1a punkt 1 kk i art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

III. Uznaje oskarżonego **C. B.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 3 a/o tj. przestępstwa z art. 190 § 1 kk i za to na mocy art. 190 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1a punkt 1 kk i art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

IV. Na mocy art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 i 3 kk w miejsce kar ograniczenia wolności orzeczonych w punktach I, II i III wyroku wymierza oskarżonemu **C. B.** karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

V. Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet kary łącznej ograniczenia wolności orzeczonej w punkcie IV wyroku zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 19 sierpnia 2017r. godz. 21:30 do dnia 21 sierpnia 2017r. godz. 18:15 tj. 2 (dwa) dni;

VI. Na mocy art. 34 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 punkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;

VII. Zasądza od Skarbu Państwa (Kasy Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. M. (1) kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście i 92/100) złotych brutto tytułem nieuiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VIII. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Rodzina B. zamieszkiwała w domu położonym w miejscowości (...). Mieszkał tam P. B. z żoną A. B. (1) oraz pięciorgiem pełnoletnich dzieci. Ponadto mieszkał tam także S. B., A. B. (2), C. B. oraz matka rodzeństwa B. – D. M..

Kilka lat temu z domu wyprowadził się S. B. i A. B. (2), natomiast pozostali członkowie rodziny zamieszkiwali tam w dalszym ciągu.

Zachowanie C. B. począwszy od roku 2010 zaczęło się systematycznie pogarszać. Coraz częściej przychodził do domu pod wpływem alkoholu, zachowywał się bardzo agresywnie i wszczynał awantury zarówno z P. B., jak i jego żoną A. B. (1). Przez okres kolejnych kilku lat od roku 2010 do lutego 2017 roku C. B. wielokrotnie odgrażał się w trakcie awantur zarówno P. B., jak i jego żonie A. B. (1). Groził obojgu małżonkom B., że spali dom, w którym wszyscy z tej rodziny zamieszkują, a ponadto groził, że zabije zarówno P. B., jak i A. B. (1) oraz całą ich rodzinę. Jego agresję potęgowało to, że zostało zainicjowane postępowanie sądowe o stwierdzenie zasiedzenia przedmiotowej nieruchomości przez matkę braci B., tj. D. M. i w wypadku stwierdzenia tego zasiedzenia ustalono, że D. M. przeniesie własność nieruchomości na syna P. B.. C. B. wiedział o tej sytuacji i głośno wyrażał z tego powodu niezadowolnienie. Zdemolował część domu, w której mieszkał i przeniósł się do oddzielnego budynku gospodarczego.

Zarówno P. B., jak i A. B. (1) obawiali się zachowania C. B. i uważali, że z uwagi na agresję w jego zachowaniu istnieje realna obawa, że C. B. spełni swoje groźby.

W sierpniu 2017 roku na terenie przedmiotowej nieruchomości doszło do pożaru.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 51 – 54, 186,
zeznania świadka P. B.: k. 4 – 6, 36 – 38, 189,
zeznania świadka A. B. (1): k. 9 – 10, 39 – 40, 190)

Matka C. B.- D. M. do roku 2014 także mieszkała w domu położonym na terenie nieruchomości w (...). W tym czasie między nią a synem C. B. dochodziło do awantur i w roku 2012 w trakcie jednej z takich awantur C. B. zagroził D. M. mówiąc, że spali budynek mieszkalny położony w (...) oraz, że zabije D. M. a wszystkich pozostałych zniszczy. D. M. obawiała się gróźb kierowanych do niej przez syna C. B..

(dowód: wyjaśnienie oskarżonego k. 51 – 54, 186,
zeznania świadka D. M.: k. 42 – 43, 186)

C. B. był kilkakrotnie karany sędownie.

(dowód: karta karna k. 88 – 90)

W toku postępowania przygotowawczego, C. B. został poddany jednorazowemu badaniu sądowo – psychiatrycznemu. Biegli lekarze psychiatrzy orzekli, że C. B. nie zdradza objawów choroby psychicznej ani cech upośledzenia umysłowego, rozpoznano u niego zaburzenia osobowości i uzależnienie od alkoholu oraz przebyte zaburzenia psychiatryczne o charakterze afektywnym.

(dowód: opinia sądowo – psychiatryczna k. 134 – 135)

Zdaniem biegłego psychologa ogólna sprawności intelektu C. B. znajduje się w normie w przedziale poniżej przeciętnej.

(dowód: opinia psychologiczna k. 136 – 137)

C. B. został przesłuchany w charakterze podejrzanego w dniu 21 sierpnia 2017 roku. Oświadczył wówczas, że przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów, tj. gróźb kierowanych do brata P. B., do bratowej A. B. (1) i do matki D. M.. Oświadczył między innymi, że mówił to pod wpływem emocji, że nie może się zgodzić z rodziną i stąd są te awantury (k. 51 – 54).

Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego C. B. jako wiarygodne.

Z relacji wszystkich osób pokrzywdzonych, tj. świadków: P. B., A. B. (1) i D. M. wynika, że w okresie od roku 2010 do lutego 2017 często dochodziło do awantur między C. B. a jego bratem P. i bratową A. i w trakcie tych awantur C. B. groził pokrzywdzonym, że spali dom, w którym wszyscy zamieszkują oraz, że ich zabije. Zarówno P. B. jak i A. B. (1) wyraźnie zaznaczyli, że C. B. często nadużywał alkoholu, pod wpływem którego stawał się agresywny i właśnie wtedy groził w sposób przez nich opisywany, a jego zachowanie było na tyle gwałtowne, że zarówno P. B., jak i A. B. (1) obawiali się, że C. B. rzeczywiście może wyrządzić krzywdę zarówno im, jak i pozostałym członkom ich rodziny, czyli niepełnoletnim dzieciom.

Jeśli chodzi o pokrzywdzoną D. M. to podała ona, iż syn C. B. także jej groził pozbawieniem życia, ale wyraźnie zaznaczyła, że zdarzenie takie miało miejsce w roku 2012, a ona w roku 2014 wyprowadziła się z M., a więc kontaktu z synem C. B. już nie miała.

Relacje wszystkich osób pokrzywdzonych zostały potwierdzone także w wyjaśnieniach oskarżonego C. B., który przyznał się do tego, że w czasie i miejscu opisanym w zarzucie rzeczywiście kierował gróźbami pod adresem matki oraz brata P. i jego żony A., zaznaczając jednocześnie, że działo się to pod wpływem emocji a gróźb tych nie chciał faktycznie zrealizować.

Jak wspomniano wcześniej zeznania pokrzywdzonych: D. M., P. B. i A. B. (1) dały podstawę do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Zdaniem Sądu zeznania tych świadków były w pełni wiarygodne, przekonujące i wzajemnie zbieżne. Co więcej, znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego.

Jako nieistotne dla sprawy Sąd uznał zeznania świadków D. S., D. R. i Z. C.. Żaden z tych świadków nie podał bowiem okoliczności, które pozwoliłyby na ustalenie stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Za wiarygodne Sąd uznał: opinię sądowo – psychiatryczną oraz opinię psychologiczną. Obie te opinie były kompletne, przejrzyste i spełniały wszystkie wymogi ustawowe określone w art. 200 § 2 kpk.

Sąd ocenił jako wiarygodne także wszystkie pozostałe dowody z dokumentów, albowiem były jasne i zupełne, a ich treść nie była kwestionowana.

C. B. swoim zachowaniem opisanym zarówno w punkcie 1, 2 jak i 3 aktu oskarżenia wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk. Nie ulega bowiem wątpliwości, że wypowiedź kierowana przez niego zarówno pod adresem brata P., bratowej A. jak i matki stanowiły w swojej treści groźby określone w art. 190 § 1 kk, a wszyscy pokrzywdzeni mogli uznać, że istnieje w pełni realna obawa, że oskarżony C. B. spełni te groźby.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego, a także wielokrotność jego zachowań i to, że pozostawały one w ścisłym związku z nadużywaniem przez niego alkoholu.

Jako okoliczności łagodzące Sąd wziął pod uwagę przyznanie się do winy oraz to, że rozpoznano u oskarżonego zaburzenia osobowości.

Analizując okoliczności niniejszej sprawy Sąd uznał, że zasadne jest wymierzenie oskarżonemu C. B. za każdy z popełnionych przez niego czynów kary łagodniejszego rodzaju, tj. kary ograniczenia wolności. Przemawia z tym między innymi to, że oskarżony nie mieszka już z rodziną, nie kontaktuje się z nimi i do podobnych zdarzeń jak opisanych w akcie oskarżenia przez okres ostatnich wielu miesięcy już nie dochodziło.

Mając to na uwadze Sąd uznał, że wymierzenie oskarżonemu za czyn 1 według a/o kary 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, za czyn 2 według a/o także kary 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, a za czyn 3 według a/o kary 2 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie jest najbardziej adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości wszystkich popełnionych czynów.

W punkcie IV wyroku Sąd orzekł w miejsce kary jednostkowej karę łączną ograniczenia wolności w wymiarze 8 miesięcy uznając, że kara ta spełni cel prewencyjny, represyjny i wychowawczy wobec oskarżonego C. B..

W punkcie V wyroku Sąd zaliczył na poczet kary łącznej ograniczenia wolności okres zatrzymania od dnia 19 sierpnia 2017 roku godz. 21:30 do dnia 21 sierpnia 2017 roku godz. 18:15 (k. 13 – 14).

Z uwagi na to, że zachowania oskarżonego miały związek z nadużywaniem przez niego alkoholu Sąd w punkcie VI wyroku zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu, na mocy art. 34 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 kk.

W punkcie VII wyroku Sąd zasądził zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu na rzecz kancelarii adwokackiej ustanowionego obrońcy tj. adwokata M. M. (1) (k. 87) zgodnie z § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714).

W punkcie VIII wyroku Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku Nr 49, poz. 223 ze zm.) i art. 624 § 1 kpk.